

Ἴδού τὸ πνεῦμα τοῦ φρικτοῦ Κατηγορητήριου, ποῦ θὰ γένη κατακλυσμός καὶ χαλασμός Κυρίου, ἀφοῦ δὲ πρῶτον σαλπισθῆ καθ' ἑλὴν τὴν Εὐρώπην κ' ἀφοῦ τὸ συζητήσωμεν ἐδῶ ἰστὸ Βουλευτήριον, διὰ κλητήρος μυστικοῦ θὰ κολληθῆ κατόπιν εἰς τῆς Βουλῆς τὸ ἡμνηθὲν καὶ μέγα οὐρητήριον.

Καὶ δοῦς πρὸς ἀνάγκην τοῦ πηγαίνει ἐκεῖ πέρα καὶ ἀναπνέει τὴν ὀσμὴν Ἑλληνικοῦ φωσφόρου, θὰ μακαρίζῃ ἐκ ψυχῆς τὸν Πατρὶνὸν ἀστέρα, ὅπου τὸ φῶς ἐσκότειος τοῦ Ἄγγλου Ἑωσφόρου, καὶ βλέπων ἔργα συγγραὰ καὶ μαθρα κ' ἄλιτήρια θὰ καταδρέχῃ μὲ στοργὴν ὀνόματα σωτήρια.

Ναί, Κορδονάτοι φίλτατοι, σωτήρες ἔμμενοι, ἂν εἰς τὸν πρὶν Πρωθυπουργὸν φάωμεν ἀπηνεῖς, τότε καθένας θὰ γένη μεγάλον ἀρχιεπισκοπικὸν καὶ φράκα θὰ φορέσεται καὶ γκόνα μὲ σαμπορι, καὶ τότε θὰ φιλήσετε τὸν Παπαγιαννακόπουλον, ποῦ ἔχει στήθος καὶ φωνὴν καὶ κούταλο καὶ μούρη.

Ὁ Παπαγιαννακόπουλος αὐτοὺς τοὺς λόγους λέγει κ' εἰς δλοῦς ἐμφυσᾷ ζῶην καὶ λίθους καταφλέγει, ἂν δὲ καὶ σήμερον χάθῃ φιλοκατρία τόση κ' ὁ δαίμων τῆς καταστροφῆς τὸν πλεκεν γλυτώσῃ, ὁ Παπαγιαννακόπουλος δὲν ἔξεραι τί ναι κ' η, καὶ τότε κτὰ φασκίλωσ' τα... δὲν εἶναι προκοπή.

**Πρὸς τὸν Τρικοπέην ὁ Θεοδωρῆς,
ποῦ δὲν ἀκούεις καὶ ἀπερείς.**

Ἐάν οἱ Κορδονάτοι μου, Τρικοπέην, εἰ βαροῦν καὶ Κατηγορητήρια σου καταμαρτυροῦν, ἐγὼ δὲν πταίω τίποτα, ἐγὼ τὰς γέρας νίπτω, κ' ἀπὸ μεγάλης ἀντροπῆς τὸ πρόσωπόν μου κρύπτω. Ὁ Παπαγιαννακόπουλος, αὐτὸς τὸ κάνει δια, καὶ εἰς αὐτὸν ξεθόρμαε καὶ ἀπὸ ἴμενα σγῶλα.

Ἐγὼ δὲν εἶπα τίποτα εἰς φίλον μου κανένα, τὸ Κατηγορητήριον χαμπάρι δὲν τὸ πῆρα, αἱ συμβουλαὶ κ' οἱ λόγοι μου ἔπηγαν ἰστὰ χαμμένα κ' ἄδυσασ' ἐναντίον σου ἢ προσοχίαν μου σπείρα. Ἐγὼ δὲν ἔφηρα τίποτα... σ' ἔμει μὴ ἀπαντήσῃς... ὁ Κοινογιάννης ἔπαισαι κ' αὐτὸς ὁ Κωνσταντάς.

Ἐγὼ τοὺς εἶπα καθαρά πὸς δὲν συμφέρει διόλου τὸ Κατηγορητήριον εἰς τὴν Βουλὴν προτάειν, ἀλλ' ὅμως δὲν μὲ ἀκουσαν ἢ κάλτισαι τοῦ διαβόλου μὲ τὴν Ναξίαν ὑπόρδα καὶ μὲ τὴν βαρυτινὴν. Ἐγὼ δὲν ἔφηρα τίποτα... μ' ἔμει μὴ ἔχης πάθος... εἰς δια πταίει μοναχῶ ὁ Τάκης κ' ὁ Ἀγάθος.

Ἄν νὰ σὲ φέρω ἔθλα κ' ἐγὼ ἰστὸ Δικαστήριον καὶ τὸ σερφ κεφάλαι σου νὰ κῶνω ἰστὸ μνεοῦ, βεβαίως θὰ υπέγραφα τὸ Κατηγορητήριον, ἀλλ' εἶδες πὸς ὑπεγραψὴν δὲν ἔβαλα εἰς τοῦτο. Ἐγὼ δὲν ἔφηρα τίποτα καὶ μένω κατὰ μέρος... μὲ τὸν Ζαρίμπαν τόκαρε ὁ Ζαῖτος καὶ ὁ Πέτρος.

Ἄν δὲ κ' ὁ Φαρμακόπουλος ὁ ἐκ τῶν ἀπορήτων ἰστὸ Κατηγορητήριον φαρδὸς πλατὶς ἔγραψῃ, βεβαίως ὁ ἀνεψιὸς ἀψηρημένος ἦτον κ' ἀπεπλανήθη φαίνεται μὲ τῆλο τοῦ συνάφι. Δὲν πταίει ὁ ἀνεψιός, δὲν πταίει καὶ ὁ θεός... οἱ ἄλλοι ἐξηπάτησαν καὶ τοῦτον ἠλίθιος.

Πόσα τοὺς εἶπα φρόνιμα καὶ θὰ τοὺς πῶ ἀκόμα!... ὁ Παπαγιαννακόπουλος δὲν θέλει νὰ συχάσῃ... ἐκείτους ἐφαντίους τὸ ἡσυχίου μου κόμμα, κ' ἐγὼ μ' αὐτοὺς ἐσάστισαι, κ' ἐγὼ τὰ ἔχω χάσει. Σ' ἔμεινα μὴ φορτώσασαι καὶ μὴν παραμύθις... ὁ Χατζηγιάννης τόκαρε κ' ὁ Χατζηγιωλλῆς.

Μὴν ἀγριεῖς δι' ἐμὲ τὸ φλογερὸ σου μάτι... ὁ Πετραλιᾶς υπέγραψε μαζί μὲ τὸν Σταμάτη... ἐγὼ εἰς δια στέκομαι ψυχρὸς κ' ἀδιαφρόνως... ὁ κύρ Παλάσκας ἔπαισαι ὁ φουστανελοφόρος... μὴ κατεπάσω μου ζήτης τὸ ἀκτι σου νὰ βγάλῃς... αὐτὸς ὁ Λιμπερόπουλος τὰ κάνει κ' ὁ Πετσῶλης.

Ἐγὼ δὲν ἔφηρα τίποτα καὶ λόγον δὲν τοὺς εἶπα κ' ἂς βγάλουν τώρα οἱ τρελοὶ τὸ φίδι ἀπ' τὴν τρύπα. Ἄς πῶ εἰς τοὺτους μοναχὰ τῆς δίχης σου τὸ βάρος, ἐγὼ δὲν καταδέχομαι αὐτὰ τὰ παιχνιδάκια, γιὰτι μὲ πταίει ριπιτι, γιὰτι μὲ λείπει θάρος, γιὰτι μὲ λένε Θεοδωρῆ, Λαπά καὶ Σουμαδάκια.

**Καὶ ἐλίγαις κοιυλλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.**

Ὁ Γιάννης Ἀηδονόπουλος, ὁ ράπτης ὁ μεγάλος, ὅπου μ' αὐτὸν ἰστὴν ραπτικήν δὲν παραβγαίνει ἄλλος, ποῦ κ' ἕνας ἔξενος συγγραφεὺς ἀκόμη τὸν συγκρίνει μαζί μὲ τὸν Δουστοσό, τὸν φραγκορῶπτην Γάλλον, κ' ὡς ποῦ νὰ πῆς πάταρ ἦμαθ εἰς βγάξει φυγοῦρὸν κ' ἔτσι ἰστὸν κόσμον φαίνεσαι μὲ κῶρμα μαγάλον, αὐτὸς ὁ Ἀηδονόπουλος, ἡ δόξα τῶν ραπτῶν, πάσης στιλπνῆς κομψότητος καὶ χάριτος ἐστία, ποῦ κάνει καὶ τὸν κουλαραν τὰ μάλιτα λεπτοῦ κ' ἐνθ τὸ ροῦχο σου μετρεῖ σοὺ λέγει καὶ ἀστία, νῆα καμωρία ἔφερε καὶ πάλιν τοῦ συρμοῦ, ποῦ ἄλλο εἶναι νὰ τὰ ἔθῃ καὶ ἄλλο νὰ τάκοσῃς, κ' ἔμειρος ἰστὸν Ἀηδονόπουλον, εἰς τὴν ὁδὸν Ἐρμού, ὁ κάθε κομψοῦμένος αὐτὸς τῆς πρωτεύουσῃς.

Ὁ Ρωμηὸς γνωστὸν σὰς κάνω — πὸς ἰστὸ σπῆτι μου ἀνέφθ
ἰστὴν Νεάπολιν ἀπάνω — κ' ἀπὸ τοῦδε συνοραεῖς,
μὲ ξενοδοχεῖον Σέβη — θαδ' ἰστὸ λάδι κρεῖς ἰστὸ βῆδι.

μὲ Χημετόν, μὲ μιά μάνδρα, — μὲ μεγάλα ὀικοδομή,
καὶ μιά χῆρα δίχως ἀνδρα, — ποῦταν ἄλλοις μαμμῆ.

Τυπογραφεῖον «Ἄστειος» τοῦ Προαστεῖου ὁρόμο—τυπώνεται καὶ ὁ «Ρωμηὸς» καλοκαλιφῶναι ὄμοις